

Havik *Accipiter gentilis* vangt meerkoet *Fulica atra*, en hoe!

Dick van Hattem

Het was 16 februari 2002. Een heerlijk koude dag tijdens een winter die eigenlijk geen winter mag worden genoemd. Een weekje vorst en verder alleen maar hoge temperaturen voor de tijd van het jaar, en als klap op de voorpijl een januari die bij De Bilt de zachtste bleek sinds 1901.

Vandaag was ik, zoals elke zaterdag, op het water in mijn hoedanigheid als snoekvisser. We voeren over een kanaal in Flevoland en visten op snoek. Een grote passie van ons. Sinds een jaar zijn onze belevenissen op internet te volgen (www.metersnoeken.nl).

Buiten het vissen om kun je vanuit de boot ook genieten van ander zaken die moeder natuur ons te bieden heeft. In de lucht zweven vaak de meest prachtige vogels. Nu ben ik geen vogelkenner, maar het o zo herkenbare ijsvogeltje komt voor mijn gevoel steeds vaker voor. Afgelopen herfst heb ik er verschillende gezien, en op meerdere wateren, soms wel 3 of 4 op een dag. Van roofvogels heb ik minder verstand. Een Buizerd herken ik nog wel met zijn grote gestalte, maar andere soorten kan ik niet bij naam noemen. Het was die 16de februari rond een uur of drie toen mijn oog naar een snel vliegende roofvogel werden getrokken. Net als bij een snoek hoop je altijd de aanval van een rover eens goed te kunnen waarnemen. De grote vogel dook met hoge snelheid richting het water. Ik zag dit op een afstand van ongeveer 200 meter gebeuren. Plotseling dook de vogel met een harde klap het water in. Ik vond dit al direct vreemd. Dergelijke acties zie je wel eens op TV, maar in het echt had ik dit nog nooit meegemaakt. Ik verwachtte dat de vogel direct zou wegvliegen, maar aan het klapperen van zijn grote vleugels te zien dacht ik dat de vogel aan het verdrinken was. Ik besloot om wat sneller te gaan varen en mijn camera in de aanslag te houden. De vogel bleef pogingen doen om weg te komen, maar dat lukte niet. Ik ging nog sneller varen en pakte alvast mijn grote schepnet dat normaal gesproken voor de grote snoeken is bestemd. Ik ga een roofvogel niet met mijn handen pakken, dat leek me althans niet zo verstandig. Toen ik de vogel op een meter of 20 was genaderd met mijn boot, zag ik de reden waarom de vogel niet kon wegvliegen: er zat een meerkoet tussen zijn klauwen geklemd! Ik maakte snel een paar foto's met mijn digitale camera voordat de vogel uiteindelijk de kant bereikte. Even later vloog de roofvogel weg, zijn prooi beduusd achterlatend. Ik ging de kant op en pakte de meerkoet die nog leefde. Ik liet me door mijn broer op de foto zetten met de meerkoet in mijn handen. De meerkoet bloedde uit zijn bek. Kennelijk hadden de scherpe klauwen van de roofvogel inwendig de nodige schade aangericht. Ik liet de meerkoet los en die zwom toch nog redelijk makkelijk weg. Of hij de schade zal overleven, weet ik niet. Direct bij thuiskomst plaatste ik het verhaal op de bovengenoemde website en vroeg 'kenners' te reageren. Binnen de kortste keren had ik in totaal 60 reacties van medevissers die ook verstand van roofvogels (b)leken te heb-

ben. De meeste mensen dachten aan een vrouwtje Havik, anderen dachten aan een kiekendief, weer een ander hield het op een arend hoewel dat laatste me erg onwaarschijnlijk leek.

De Havik met zijn prooi, Flevoland, 16 februari 2002 (Dick van Hattem). *Northern Goshawk struggling with coot, Flevoland, 16 February 2002.*

Summary: Northern Goshawk *Accipiter gentilis* captures Coot *Fulica atra*

On 16 February 2001, a Goshawk was seen capturing a swimming Coot. The Goshawk attacked the coot at high speed, and captured it with a sudden dive unto the water surface. It stayed there for some time with flapping wings and holding the coot, before labouring towards the shore. When being approached, it let go of its prey and disappeared. The coot was captured and examined; it bled from the beak but otherwise seemed unharmed. After being released it swam away.

Adres: dick@metersnoeken.nl